

syn til de Personer, som have været ansatte for eller efter 1839.

Det jeg saaledes maa tilraade at blive staaende ved Regjeringens Udfast, skal jeg dog tillade mig at udtale, at jeg finder mindre Betænknelighed ved at gaae ind paa Udvalgets subsidiaire Forslag, men at jeg meget bestemt maa fraraade det principale Forslag. Hvis Resultatet skulde blive, at man gaaer ind paa det subsidiaire, vil jeg dog ansee det for nødvendigt, at man til Sagens 3die Behandling ændrer Udfilligt af det, som jeg troer maa betragtes som uregelmæssigt ved dette Forslag.

Der er af det ærede Udvalgs Mindretal, som ellers har sluttet sig til Lovforslaget, i Forening med en anden æret Rigsdagsmand stillet et Ændringsforslag, som angaaer 4 Personer, til hvilke Regjeringen ved sit Forslag ikke har troet at kunne tage Hensyn. Inden jeg derom yttre mig, skal jeg tillade mig at afvente den Motivering, der maatte blive givet af det ærede Mindretal.

Ordføreren: For at undgaae Misforstaaelse er det vel bedst, at jeg paa dette Standpunkt erklærer, at jeg paa Udvalgets Vegne tager det principale Forslag tilbage.

Formanden: Hvis Ingen optager dette Forslag, er det at betragte som bortfaldet (Ophold); det er saaledes bortfaldet. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgfreds har Ordet.

Haben: Da Udvalgets Fleertal har taget sit principale Forslag tilbage, skal jeg naturligtvis ikke videre indlade mig derpaa, men blot udtale, at ogsaa jeg subsidiairt hellere slutt-

ter mig til Fleertallets subsidiaire Forslag end til det principale. Jeg maa imidlertid ligesom den ærede Finansminister tillade mig at tilraade Thinget at vedtage det Forslag, som er kommen fra Regjeringen, fordi der, naar Regjeringen har indgivet Forslag, der er conformt, overensstemmende med Pensionsloven og de hidtil gjældende almindelige Regler, saa maa der være særdeles overveiende Grunde til at antage noget andet Forslag; der maa være saa vægtige Grunde derfor, at Enhver maa erkende, at det Nye, som man foreslaaer, er meget bedre. Jeg troer imidlertid ikke, at dette er Tilfældet. Jeg skylder Udvalgets Fleertal at erkende, at det med Hensyn til de Forslag, det har stillet, har gjort sig særdeles Umage for, hellere i Tvivlstilfælde at give Bedkommende noget Mere, end at tage Noget fra dem, hvortil de kunde være berettigede. Men paa den anden Side mener jeg, at man er kommen ind paa en urigtig Vej; man er kommen ind paa Vilkaarlighedens Gebeet, hvilket de Mænd, der have gjort Forslaget, ikke have kunnet undgaae. Naar man afrunder Summen og det uden nogen bestemt Norm, blot efter et vist individuelt Skjøn, saa kan man paa ingen Maade undgaae, at faaas ind paa en Vej, hvor man imod sin Villie og sit Vidende let bliver uretfærdig og ubillig. Den høitagtede Finansminister har imidlertid ved flere Exempler klarlig vist Følgerne af den efter min Formening urigtige Fremgangsmaade, saaat jeg ikke skal opholde det ærede Thing længere med denne Sag, men anmode Samme om at slutte sig til Regjeringens oprindelige Forslag.